

го. Най първо дъмалъ праведный Йовъ: знаа какъ е въренъ о-
ный, който ще ма искупи и ще въскреси отъ землятъ моатъ ко-
жа, коато търпи сега тѣди мжки. Пророкъ Ісаїа дъма: ще въс-
къснѫтъ мертвите и ще станѫтъ, които сѫ въ гробовете. Про-
рока Даніилъ дъма: които спатъ въ земнатъ пръсъ, ще стан-
тъ едини за вѣчный животъ, а други за вѣчно посромненіе и у-
кореніе. Самъ Христосъ дъма: кога чватъ мертвите гласа на
сына божія, ще оживѣатъ. Тѣи други многи свати казватъ
какъ ще бѫде общи въскресеніе на мертвите. Но най гаснъ и
чуднъ примѣръ намѣрваме въ пророка Єзекїила.

Богъ повыкалъ тогова пророка на нѣкое поле, което било пъл-
но съ мертвъ человѣчески кости изсухали, и като мѣги посочи,
рече мѣгъ: Сыне человѣчъ, каки на тиа кости да станатъ. И про-
рока рече: Господи, какво да имъ рекъ, и какъ ще чватъ мои
гласъ? Тога Богъ мѣгъ речи: каки имъ: кости мертвъ и сухія!
пославайте кожія гласъ: защото тѣи дъма Господъ вседержите-
ль: ще воведе въ васъ душъ животный, и ще ви даде жилы, ще
ви облече съ тѣло щевы простре кожъ и ще ви даде своя душъ, да
оживѣете. И като речи пророка тиа дъмы срѣшо сухитѣ кос-
ти, о чудо голѣмъ! тосъ часъ коститѣ са обланоха съ тѣло, ожи-
ваха, и станаха на краката си соборъ голѣмъ. Это гаснъ обра-
зъ за нашето очио въскресеніе.

Но можи нѣкой еретикъ да рече: това е било нѣкое приви-
дѣніе, а не сама работа. Добро, но пророкъ Илїа като въскре-
си на вдовицѫтъ сына, нали бѣше дѣйствително (сама работа).
Елисей нали въскреси сына на Симанитанкѫтъ, Христосъ нали
въскреси наинскія юноша, и четвъродневнаго Лазара. Это колко
примѣри свидѣтелствуватъ, какъ ще бѫде общи въскресеніе на
сичкитѣ мертвъ. Ами днешнѫтъ пречиста дѣва Маріа, какъ
трѣба да мыслиме? нали трѣбаше тоги богоискитимый кивотъ
да не изгнѣе като другитѣ человѣци въ землятъ. И ако оста-
нѣши та въ землятъ до обицото въскресеніе, какъ можаше да
търпи Іисусъ Христосъ нейныа единородныа сына, който прѣо-
тѣ неа тѣло и сѧ роди? Но трѣбаше да въскрѣни, каквото
предрече Давидъ. Въскрѣни Господи въ покой твой, ты и живо-
тъ сватини твоеа. И както са чудѣхъ блаженниятѣ дъши на
нейното възнесеніе, и сѧ питаха: комъ е тѣди дѣто иди отъ зем-
лятъ прославенна и дъшевно и тѣлесно, и сѧ посрѣща и поде-
мва отъ сына си со славж. За това са чуди свати Дамаскинъ